

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Niciun om nu poate urca spre Dumnezeu (spre bine) dacă nu ajută și pe alții să urce și dacă nu e ajutat și el de alții” – Părintele Dumitru Stăniloae

Nr. 520 / 31 decembrie 2023

SFÂNTUL
VASILE CEL MARE

† 1 IANUARIE

330 - 379

SĂ NU UITĂM SĂ MULTUMIM PENTRU TOATE

Nimeni dintre noi, dacă vrea să fie socotit înțelept, să nu uite să mulțumească pentru tot ce i se întâmplă în viață. Însă cei mai mulți dintre oameni fac precum cei nemulțumitori: disprețuiesc cele ce au și doresc cele ce le lipsesc. Robul e nemulțumit că nu-i liber. Cel născut liber e nemulțumit că nu s-a născut în altă țară, mai cu vază, că nu-i dintr-o familie renumită prin noblețe, care să fie celebră. Cel de neam slăvit se plânge că nu-i putred de bogat; cel bogat se întristează că nu-i stăpân peste orașe și popoare; generalul se plânge că nu-i împărat, împăratul se plânge că nu stăpânește toată lumea de sub soare. Toate acestea îi conving pe aceștia că nu trebuie să mulțumească Binefăcătorului pentru ceva. Noi însă, lăsând la o

parte supărarea pentru cele ce ne lipsesc, să ne învățăm a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru cele ce avem. În împrejurările grele ale vieții, să spunem înțeleptului Doctor: „Bine este mie că m-ai smerit”, „Suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice de slava care ni se va descoperi”, „Puțin am fost bătuți pentru cele ce am păcătuit!”.

Omule, ușurează greutatea celor prezente cu nădejdea celor viitoare. După cum cei bolnavi de ochi își întorc privirile de la obiectele foarte strălucitoare odihnindu-le pe flori și pe câmpiile înverzite, tot așa și sufletul nu trebuie să privească neconținut la cele ce pricinuiesc întristare, nici să se lipească de nenorocirile prezente, ci să-și plimbe privirea spre contemplarea adevăratelor bunătăți. Vei reuși să te bucuri pururea dacă vei privi neconținut la Dumnezeu, iar nădejdea răsplătirii va ușura necazurile vieții.

Ai fost batjocorit? Caută la slava pe care o ai păstrată în ceruri pentru răbdarea ta! Ai suferit vreo pagubă? Uită-te la bogăția cea cerească și la comoara pe care ți-ai agonisit-o prin faptele tale bune! Ai fost alungat din patrie? Dar ai patrie Ierusalimul ceresc! Ai pierdut copilul? Ai însă îngeri împreună cu care te vei veseli lângă tronul lui Dumnezeu, cu o veselie veșnică!

Dacă ducem o viață strălucită, să spunem cuvintele lui David: „*Ce voi da în schimb Domnului pentru*

toate câte mi-a răsplătit mie?” (Psalmi 115, 3). Ne-a adus de la neființă la ființă, ne-a cinstit cu rațiune, ne-a dăruit meseriile ca ajutoare ale vieții, ne scoate hrana din pământ, ne-a dat animale ca să ne slujească; pentru noi ploile, pentru noi soarele, pentru noi frumusețile munților și ale șesurilor, pentru noi sunt pregătite retragerile din înălțimile munților, pentru noi curg râurile, pentru noi izvorăsc izvoarele, pentru noi se întinde cât vezi cu ochii marea pentru a face comerț, pentru noi bogățiile din mine și tot felul de desfătări. Toată creația ne oferă daruri, datorită harului bogat și îmbelșugat făcut nouă de Dumnezeu, binefăcătorul nostru.

Pentru noi a venit Dumnezeu între oameni; pentru trupul cel stricat, „*Cuvântul S-a făcut trup și a locuit între noi*” (Ioan 1, 14), și cu noi, cei nerecunoscători.

Sursa: **Sfântul Vasile cel Mare, Omilii și cuvântări**, Colecția Părinți și Scriitori Bisericești 1, Editura Basilica, 2009

SFÂNTUL SERAFIM DE SAROV

† 2 IANUARIE
1759 - 1833

SĂ NE PĂSTRĂM PACEA SUFLETEASCĂ

Cât de mare este compătimirea lui Dumnezeu față de starea noastră nenorocită, adică față de neatenția

noastră pentru purtarea Lui de grijă, când Dumnezeu spune: „*Iată, stau la ușă și bat!*” (Apocalipsa 3, 20), înțelegând prin ușă cursul vieții noastre, încă neînchisă de moarte.

„În ce te voi afla, în aceea te voi judeca”, zice Domnul. Vai, de ne va afla El împovărați cu grijile și întristările acestei vieți, fiindcă cine va putea să stea înaintea chipului mâniei Lui! Iată de ce s-a zis: „*Privegheați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită*” (Matei 26, 41), adică să nu vă lipsiți de Duhul Sfânt, fiindcă privegherea și rugăciunea ne aduc harul Său. Desigur, orice faptă bună făcută întru Hristos ne aduce harul Duhului Sfânt, dar mai mult decât oricare, ne aduce rugăciunea, pentru că ea este întotdeauna oarecum la îndemâna noastră, ca o armă pentru dobândirea Duhului Sfânt.

Ai vrea, de pildă, să mergi la biserică și fie nu e niciuna prin preajmă, fie s-a terminat slujba. Ai vrea să miluiești pe vreun sărac, și nu-i niciunul sau n-ai pe moment ce să-i dai. Ai vrea să-ți păzești fecioria, dar n-ai putere să îndeplinești asta din cauza firii tale slabe sau din cauza uneltirilor vrăjmașe. Ai vrea să faci și altă oarecare faptă bună pentru Hristos și, la fel, ești lipsit de putere sau nu găsești prilej. Dar toate acestea nu împiedică rugăciunea; de ea oricine și oriunde se poate folosi – și bogatul și săracul, și cel nobil și cel

simplic, și cel puternic și cel slab, și cel sănătos și cel bolnav, și cel drept și cel păcătos.

Cât de mare este puterea rugăciunii, chiar și a omului păcătos, când este înălțată din tot sufletul, putem judeca după următoarea, când la cererea unei mame desperate, care-și pierduse ultimul fiu, o femeie prostituată, întâlnită în drumul ei și încă necurățită de păcatul ei, mișcată de durerea acestei mame, a strigat către Domnul: „Nu pentru mine, care sunt o păcătoasă blestemată, ci pentru lacrimile acestei mame care plânge pentru fiul ei, crezând cu tărie în milostivirea și atotputernicia Ta, Iisuse Hristoase, înviază, Doamne, pe fiul ei!”, și Domnul l-a înviat.

Trebuie să ne străduim din toate puterile să ne păstrăm pacea sufletească și să nu ne tulburăm când alții ne ocărăsc. Pentru aceasta se cuvine să ne abținem de la orice mânie și să ne păzim mintea și inima de orice mișcare nechibzuită.

Pentru a ne păstra pacea sufletului trebuie, de asemenea, în tot chipul să ne ferim a-i osândi pe alții. Prin virtutea neosândirii și a tăcerii se păstrează pacea sufletului. Când omul petrece în așa stare, el se învrednicește a primi descoperiri dumnezeiești.

Ca să ne izbăvim de osândire, să luăm aminte la sinele nostru să nu primim de la nimeni gânduri străine și să fim ca niște morți.

O pildă de cumpătare ne-a dat Sfântul Grigorie Taumaturgul (episcopul Neocezareei, prăznuit la 17 noiembrie). Acostat într-o piață publică de o femeie de moravuri ușoare, care îi cerea plată pentru că s-ar fi culcat cu ea, sfântul, în loc să se mânie, i-a zis liniștit însoțitorului său: „Dă-i ceea ce cere”. Ea, primind banii, căzu doborâtă la pământ de un diavol. Dar sfântul goni diavolul prin rugăciune.

Dacă nu e cu putință să te supui, ar fi bine, cel puțin, să-ți ții limba în frâu. Ca să ne păstrăm pacea, trebuie să alungăm tristețea și să încercăm să fim veseli... Căci un om care nu are ce-i trebuie pentru nevoile lui, acestuia îi este greu să-și învingă descurajarea.

Trebuie să intri în tine însuși și să te întrebi: „unde mă aflu?”. Trebuie să priveghem cu simțurile noastre, mai ales cu văzul, să nu ne împrăstie. Căci darurile duhului nu le pot avea decât cei care se roagă și au grijă de sufletul lor.

Sursa: manastireasuruceni.md

PROGRAMUL LITURGIC

Luni <i>1 ianuarie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Tăierea împrejur cea după trup a Domnului → Sfântul Ierarh Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei
Vineri <i>5 ianuarie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă <i>6 ianuarie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Botezul Domnului (Boboteaza - Dumnezeiasca Arătare)
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>7 ianuarie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 4, 7-13; Ap. Fapte 19, 1-8; Ev. Matei 4, 12-17; Ev. Ioan 1, 29-34; glas 6, voscr. 9 → Duminica după Botezul Domnului (Începutul propovăduirii Domnului) → Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București